

[Niels Andersen.]

Det kan man naturligvis ikke have noget imod, tværtimod er det et gode, som kommer alle, der beskæftiger sig med den pågældende lov, til gode.

Endelig er der tale om administrative lettelser både for boligministeriet og for kommunerne, idet der fremtidig kun kræves én finansieringsplan og kun skal gives ét støtte-tilsagn, hvilket er indlysende lettelser i selve administrationen.

Regeringen siger, at de ændringer, der foreslås her, ikke er væsentlige, men dog led i bestræbelsen for at fremme saneringen. Der er da heller ikke tvivl om, at det mål, man har sat sig, er i de kommende år at fremme en yderligere udbygning af saneringen.

Boligministeren gør i sin fremsættelsestale nogle betragtninger vedrørende berettigelsen af at sanere, måske nok i særlig grad på baggrund af de romantiske forestillinger, nogle har haft vedrørende specielle kvarterer i København. Boligministeren gør sig her til talsmand for, at det er vort slægtleds opgave og pligt at fjerne disse gamle slumkvarterer og sørge for at få noget til at stå der, der mere svarer til den velstandstid, vi lever i. Boligministeren nævner også, at har det ikke betydning for andre, så har det i hvert tilfælde betydning for børnene i de pågældende kvarterer, fordi de umuligt kan have godt af at vokse op i de meget usunde, fugtige og dårlige boliger.

Med hensyn til finansieringen foreslås det, at der skal ydes lån til finansiering af saneringsudgifterne, at der skal ydes tilskud til dækning af halvdelen af saneringstab, og endelig har kommunen pligt til at yde et tilskud til dækning af halvdelen af saneringstab, så man kan nok sige, at der her virkelig er grundlag for at lave en effektiv sanering. Jeg vil da også tro, at det i de kommende år vil vise sig, at der bliver gjort megen brug af denne lovgivning.

Som de to tidligere talere har været inde på det, så er genhusningsproblemet afgjort

et af de væsentligste. Det bliver betydelig dyrere at bo i de nye eller ombyggede ejendomme, og det er i høj grad et spørgsmål om, hvad man har råd til at betale. Det er blevet sagt, både fra hr. Kaj Andresens side og fra konservativ side, at man er villig til at se på dette spørgsmål, og det er vi naturligvis også i venstre.

I det hele taget er vi positive over for denne lovgivning og vil gerne yde vor støtte til en så rationel gennemførelse af lovændringerne som muligt.

Skovmand: Som flere af de andre ordførere kan jeg udtrykke min anerkendelse af, at boligministeren ikke har ladet sig skræmme fra endnu en gang at fremsætte et forslag til ændring af saneringsloven; jeg tror heller ikke, det bliver sidste gang, det bliver nødvendigt at gøre det, bl. a. fordi opfattelsen af en række forhold vil ændre sig med tiden.

Det lovforslag, vi nu har til behandling, gør det enklere at forberede en sanering, og det kan vi fra mit partis side kun tilslutte os. Det samme gælder tilpasningen af de økonomiske vilkår til realkreditreformen og den forbedrede information, som grundejerne skal have i forbindelse med saneringsplaner. Det er ikke så længe siden, at fru Dagmar Andreasen havde lejlighed til at fremføre et eksempel på, hvordan den øjeblikkelige dårlige information kunne have uheldige virkninger — det var en bestemt sag i Odense — og jeg synes, det er prisværdigt, at ministeren har reageret så hurtigt.

Det mest interessante ved lovforslaget er dog nok, at det åbner mulighed for midlertidig bosættelse i ellers dødsdømte ejendomme i saneringskvarterer. Det kan der siges en hel del både for og imod. Imod kan man sige, at folk får lejlighed til at flytte ind i boliger, der ellers står for at skulle rives ned, og der har fra forskellige sider været udtrykt frygt for, at det vil forsinke nedrivningen, og det er muligvis en berettiget frygt.